

Publicerad 2008-09-30 19:19 av Winterblood

Du sårade mig!!!!

Du var inte en av dom.

Du var annorlunda. Du var ensam. Och jag offrade mycket för din skull i naiva förhoppningar om att du en dag kanske skulle återgälda vänligheten.

Men jag hade förstås fel.

För när den dagen kom. Dagen jag stod på kanten av stupet och Rickard var på väg att putta ner mig. Du stod där bredvid honom. Du kanske inte hjälpte honom att putta, men du gjorde något värre. Du bara stod där. Du bara stod där och såg medans jag föll. Du kunde sträckt ut en hand. Det hade avrit så enkelt för din del. Bara sträcka ut en enda hand, ett enda vänligt ord, en enda gång. Men det gjorde du inte. Du såg mig falla i slowmotion och du fångade mig aldrig. Jag fick fånga mig själv.

Men jag var centimetern från att krossas mot klippan och du bara stod där och lät det hända.

Likgiltigheten.

Som om du inte brydde dig. Som om det inte var på riktigt, utan bara en lek som inte riktigt angick dig. Fegheten. Du tittade på. Du stod där och tittade ner på mig medans jag låg på backen och nästan förblödde. När någon var på väg att hjälpa mig upp, när någon ville stoppa min blödning, kollade du på Rickard, tog sen personen i handen och ledde bort denne. Nej. Hon klarar sig. Det är inte på riktigt.

Allt jag någonsin delat med dig. Jag önskar jag kunde ta det tillbaka. Varrenda moment vi haft. Allt! Jag kanske kan förlåta, men aldrig glömma!

Jag kanske slutat gråta, men det gör fortfarande ont! ont att veta. Du. Den enda personen jag inte trodde skulle göra så mot mig.

Du sårade mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Winterblood med Poeter.se id #25002 innehar upphovsrätten